

РЕШЕНИЕ

№ 394

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

при участието на секретаря Мария Г. Паскова
в присъствието на прокурора С. Ив. Л.
като разгледа докладваното от Петър Гунчев Наказателно дело за възобновяване № 20231000601074 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК.

Образувано е по постъпило искане от М. К. К., в която се излагат твърдения, че при осъждането му по НОХД № 352/21г. на РС - Козлодуй, респ. ВНОХД №47/23г. на ОС – гр.Враца, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно е приложен материалният закон. На първо място се излагат доводи, че не е спазен редът за изземване, съхранение и предаване на инкриминираните боеприпаси, поради което и не е установено по необходимия категоричен начин, че изследваните от вещото лице боеприпаси са идентични с предадените от майката на подсъдимия. На следващо място се твърди, че неправилно е приложен материалният закон, като не е отчетена явната малозначителност на деянието и наличието на предпоставките по чл. 9, ал. 2 от НК. Поради това се моли за възобновяване на наказателното производство и оправдаване на молителя или връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съдилищата по същество.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция осъденият М. К. поддържа направеното искане по доводите, изложени в него. Моли

производството по делото да бъде възобновено. В дадената последна дума поддържа казаното, като моли да бъде оправдан.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура дава становище, че искането е основателно, що се касае до твърдяното неправилно приложение на материалния закон. Счита, че по отношение на деянието е налице хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК и същото се явява явно малозначително. Излага твърдения, че инстанциите по същество не са преценили в достатъчна степен възрастта на К., броя на боеприпасите и липсата на оръжие, с което същите да могат да се използват. Поради това моли съда да постанови решение, с което да възобнови наказателното производство и да оправдае М. К. в рамките на възприетата фактическа обстановка.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирана страна, в установения от закона срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1, изр. 1 от НПК.

Разгледано по същество искането е основателно.

С присъда от 07.10. 2022 год., постановена по н. о. х. д. № 352/2021 год., РС - Козлодуй е признал подс. М. К. К. за виновен в извършено на 11.05.2020г. престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДВЕ ГОДИНИ, изпълнението на което наказание е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от ТРИ ГОДИНИ.

По въззивна жалба на подсъдимия, чрез неговия защитник, присъдата е била проверена от ОС - Враца и с решение от 17. 03 2023 год., постановено по в. н. о. х. д. № 47/2023 год., първоинстанционният съдебен акт е бил изменен, като наложеното наказание е намалено на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. В останалата си част първоинстанционната присъда е потвърдена.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическата обстановка по делото е била възприета и отразена коректно от съдебните инстанции по същество и в тази насока дейността на същите по събирането и оценката на доказателствата не търпи критика, като не могат да бъдат споделени доводите относно допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Независимо от това, инстанциите по същество не са преценили в достатъчна степен релевантните по делото обстоятелства, за да възприемат адекватната правна квалификация. Независимо от това, че формално покрива признаците на цитирания престъпен състав, този съдебен състав счита, че при условията и конкретиката на чл. 9, ал. 2 от НК, обществената опасност на деянието се явява явно незначителна и в този смисъл същото не е престъпно. Намирайки се в общата част на НК, безспорно е, че тази разпоредба, отнасяща се до признаците на едно престъпно деяние, е относима към всички състави, предвидени в специалната част на кодекса. Действително, колкото по-общественоопасно и оттам по-тежко наказуемо е едно деяние, толкова по-рядко и по-трудно спрямо него може на практика да бъде отнесена разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Това обаче не означава, че същата се явява принципно неприложима, което задължава решаващия съдебен състав да обсъди нейното приложение на практика, без изначално и а-приори да изключи приложението ѝ спрямо определена група казуси.

В разглежданата хипотеза се установява, че обществената опасност на деянието е далеч по-ниска от обичайната за този вид инкриминирани деяния и е явно незначителна. В тази насока доводи се извеждат на първо място от положителната характеристика на подсъдимия К., който е неосъждан, без данни за други водени срещу него наказателни производства. Следва да се отбележи, че в пледоариите на прокурорите в инстанциите по същество некоректно е посочено, че срещу К., като непълнолетен, е имало производство за престъпление по чл. 270 от НК, доколкото такова не е било образувано, а същият е бил наказан по административен ред затова, че не е спрял при подаден сигнал. Същият, към момента на извършване на деянието не е бил навършил 19 години, която възраст, независимо, че безспорно е в границите на пълнолетието, се характеризира с неукрепналост и лекомисленост на характера. Следва да се посочи също така, че няма данни в

рамките на периода, през който е водено срещу К. настоящото наказателно производство, същият да извършвал други неправомерни деяния. На следващо място, изводът за наличие на хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК се извежда и от спецификата на извършване на деянието, доколкото става въпрос за неголямо количество боеприпаси, като не е държано незаконно оръжие, с което същите да могат да се използват, поради което и няма как конкретно от това деяние да произтекат никакви конкретни вредни последици. Независимо от самостоятелния характер на държането на боеприпаси, липсата на оръжие, с което същите да могат да бъдат използвани, снижава обществената опасност на деянието. От всичко изложено дотук следва извода, че извършеното от подсъдимия, макар и формално да покрива признаците на престъплението по чл.339, ал. 1 от НК, обществената му опасност е явно незначителна, поради което същото не е престъпно. Степента на обществена опасност на деянието се явява значително занижена, в сравнение с обичайната за този вид деяния, поради което и прибягването до наказателната репресия в разглежданата хипотеза се явява необосновано. По отношение на подсъдимия успешно е могла да бъде приложена административнонаказателната отговорност по чл. 212 от ЗОБВВПИ, доколкото елементите от състава на престъплението по чл. 339 от НК и административното нарушение от обективна страна са идентични, разграничението между тях се извършва въз основа на възприетата степен на обществена опасност на конкретно констатираното поведение на лицето. В разглежданата хипотеза, степента на обществена опасност не дефинира деянието като престъпление, а като административно нарушение, но тъй към настоящия момент са изтекли всички възможни срокове за ангажирането й, съдът се спира на това обстоятелство единствено с оглед правната прецизност, без да разполага с възможност да се произнесе обвързващо в тази насока и да наложи на подсъдимия съответното административно наказание.

Всичко изложено дотук мотивира настоящият съдебен състав да приеме, че е налице визираното в чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. Чл. 348, ал. 1, т. 1 основание за възобновяване на производството, като при условията на чл. 425, ал. 1, т. 2, вр. Чл. 24, ал. 1, т.1 от НПК и чл. 9, ал. 2 от НК, подсъдимият М. К. К. следва да бъде оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК. Това е така, с оглед изричното

правомощие на съда в настоящото производство да отмени присъдата и оправдае подсъдимия в рамките на приетите от съдилищата по същество фактически положения.

По изложените съображения и на основание чл. 425, ал. 1, т. 2 от НПК Софийски апелативен съд,

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по ВНОХД №47/23г. на ОС – гр. Враца, в рамките на което е изменена частично присъда от 07.10. 2022 год., постановена по н. о. х. д. № 352/2021 год., РС - Козлодуй, с която подс. М. К. К. е признат за виновен в извършено на 11.05.2020г. на престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, изпълнението на което наказание е отложено за срок от ТРИ ГОДИНИ.

На основание чл. 304 от НПК, вр.чл. 9, ал. 2 от НК, **ОПРАВДАВА** М. К. К., роден на *****г. в гр. ***, обл. ***, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, ЕГН *****, с адрес с. ***, обл. ***, ул. „****“ № ***, по повдигнатото обвинение по чл. 339, ал. 1 от НК, затова че на 11.05.2020г., в с. ***, обл. ***, ул. „****“ № *** държал 26 броя боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да има надлежно разрешение, съгласно чл. 56, а ал. 3, вр. Чл. 51, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____